

5. Žoľma nosy čoľmy, moje koľo, ha ha ha, zemja wěsćiša; nosyć ma přez doľy, hory moja wósé džě kupcow twory ludžom hakle, ha ha ha, z kraja do kraja.

6. K wěrowanju, k křćenju štó by njechaľ, ha ha ha, rjanoh' wozyka? Te chcu ja najradšo džěľać, z kwasarjemi ducy spěwać: Rjane holčo, ha ha ha, lubuj wojnarja!
H. Z.

127. Serbska towařšnosé.

(Hłós: Katršinka swěrna moja cf. čo. 96.)

1. Towařšnosé, ty hwězda złota, zybolata, blyšćata! :: Mrokotu žiwjeńsku twoje jasne pruhi krasne swětla serbskim wutrobam. ::

2. Towařšnosé, ty kwětka něžna, wokřewjaca wonjawka! :: Hdžež ée my šćipamy, tam je rjana, zwěncowana šćežka serbskich wótčincow. ::

3. Towařšnosé, ty slóncó jasne, w złotym šaće kralowskim! :: Zaduwa ze sněha, to nas hrěje, nam so směje twoje wóčko z miłosću. ::

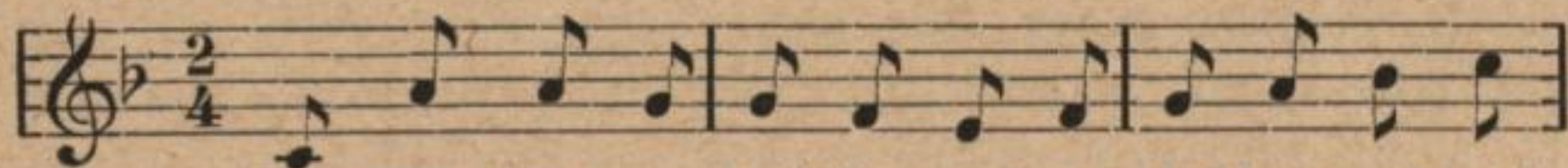
4. Towařšnosé, ty matka swěrna młodostneho wótčinstwa! :: Płódnosé měj, rjenje kćěj w serbskim kraju, hdžež éi hraju narodnosé myslički! ::

F.

128. Horde holičo.

Wjesele.

Čěski hlós.

1. Ja sym šwarne hol-čo z młyna, hólcý rad mje

ma - ju; wu - tro - bu pak ža - nom' nje - dam,